

یادداشت

کارگران مصمم هستند حق شان را بگیرند، اما در خیابان!

صادق کار

این روزها با نزدیک شدن انتخابات فرمایشی سرکردگان سرسپرده شوراهای اسلامی به تکاپو افتاده‌اند تا با دادن وعده‌های فریبنده به کارگران آنها را برای رای دادن به علیرضا محبوب رئیس مدام العمر خانه کارگر به پای صندوق های رای بکشانند. علیرضا محبوب که عضو حزب اسلامی کار، حزبی که جزائتلاف دولت روحانی و از حامیان سیاستهای روحانی هم هست در انتخابات گذشته مجلس نتوانست وارد مجلس شود. با این حال او چند هفته پیش دوباره کاندیداتوری خودش برای شرکت در انتخابات میان دوره‌ای مجلس که همزمان با انتخابات ریاست جمهوری قرار است برگزار شود اعلام نموده است.

اما از آنجا که دارودسته خانه کارگر و حزب اسلامی کار می دانند کارگران روی قانون کار و داشتن قانونی که به فرمانروایی بی قانونی در محیط کار، حساسیت دارند، طوری تبلیغ می کنند که گویا اگر محبوب به مجلس برگردد همه چیز به سود کارگران تغییر می کند!

این تبلیغات فریبکارانه در حالی انجام می گیرد که در طی سه دهه که محبوب نماینده مجلس و رئیس فراکسیون موسوم به کارگری بوده، در عضو او قانون کار از محتوا تهی شده است. حداقل از زمان هاشمی رفسنجانی پدرخوانده خانه کارگری ها تا کنون هیچ دولت و مجلسی را نمی توانند این جماعت شارلاتان نشان دهند که بخشی از حقوق پیشین سندیکای کارگران را با عناوین مختلف لغو نکرده باشد. در مجلس قبلی که علیرضا محبوب هم عضو آن بود بخشی از مواد محدود باقی مانده در قانون کار توسط همان مجلس و با حمایت دولت روحانی بی سر و صدا حذف شد و محبوب هم نتوانست جلوی آنرا بگیرد. حالا که مجلس کنونی از مجلس پیشین فرمایشی تر و مافیایی تر است او چگونه می خواهد این کار را انجام دهد؟ مجلس ولایی تا کنون مگر متفاوت از مجالس پیشین نسبت به کارگران عمل کرده؟ حال بیایم فرض بگیریم که جناب محبوب هم با هر دوز و کلکی که شده به مجلس فرمایشی ۱۰ درصدی پیروان ولی فقیه هم راه پیدا کند. در یک مجلس سراپا محافظه کار چه کاری از دست او بر می آید؟ آیا غیر از این است که در پایان کار خواهد گفت "میخواستم ولی تنها بودم و نتوانستم؟" آیا او می تواند تنها یک نمونه از کاری که در همه مجالس گذشته به نفع کارگران انجام داده را نام ببرد؟ خیر

و اما در مورد اجرای قانون کار باید گفت اولاً این قانون کاملاً از محدود مواد حمایتی که داشته تھی شده و در وضعیت کنونی اجرا شدن و نشدن اش حتی اگر بگذارند تأثیری در تغییر وضع کارگران ندارد. احیا مواد حمایتی آن نیز نه از دست محبوب و شوراها ی اسلامی سرسپرده زیر مجموعه خانه کارگر بر می آید و نه اساساً نیرویی در مجلس و دولت وجود دارد که بخواهد از قانون کار دفاع کند. آنهایی که در درون حکومت و در تصویب این قانون روزگاری نقش داشتند و از آن حمایت می کردند سالهاست که تغییر موضع داده اند و جز پایه های دولت ضد کارگری روحانی هستند و مقام و ثروت امروزی شان هم ایجاب نمی کند که چنین کنند. مگر خود رفسنجانی رئیس مجمع تشخیص مصلحت که ریاست جلسات تصویب قانون کار را به عهده داشت در تعدیل همین قانون پیشقدم نشد؟ مگر خاتمی کارگاه های ۱۰ نفر را از شمول قانون کار خارج نکرد؟ کارگران همانطور که در انتخابات فرمایشی مجلس شرکت نکردند، فریب این تبلیغات دروغ عوامل حکومت و مدافعان شرکت در انتخابات را نخواهند خورد. آنها هوشیارتر از آن هستند که در انتخاباتی شرکت کنند و به کسانی رای دهند که دشمنان قسم خورده حقوق و بانیان و عوامل فقر و فلاکت کارگران و زحمتکشان هستند.

کارگران مصمم هستند حق شان، را بگیرند، اما در خیابان! مگر نه این است که شعار از بس دروغ شنیدیم، ما دیگه رای نمیدیم و تا حق خود نگیریم از پا نمی نشینیم آنها هر هفته در ده ها شهر طنین انداز است؟

بیمه ی بیکاری برای بیکاران!

ویروس نابرابری گزارش ژانویه ۲۰۲۱ سازمان آکسفام بخش یکم

نتونیو گوتیش، دبیرکل سازمان ملل متحد

تاریخ پاندمی کووید-۱۹ را برای کشتار بیشتر از ۲ میلیون انسان در سراسر دنیا به یاد خواهد آورد، و به این خاطر که این بیماری صدها میلیون را به فقر و فلاکت کشاند.

تاریخ احتمالاً این پاندمی را به خاطر نیز به یاد خواهد آورد، که برای اولین بار در تاریخ ثبت شده، نابرابری همزمان در تمام و تک تک کشورهای روی زمین تشدید شد.

صندوق بین المللی پول، بانک جهانی و سازمان توسعه و همکاری اقتصادی، همگی نگرانی شان را از این بابت که پاندمی موجب تشدید نابرابری در سراسر دنیا شده، ابراز کرده و نسبت به عواقب زیانبار آن هشدار داده اند. کریستالینا گئورگیوا، مدیرعامل صندوق بین المللی پول می گوید: "پیامد کووید-۱۹ افزایش حاد نابرابری است، و این به نوبه خود منجر به تلاطمات اقتصادی و اجتماعی عمیق خواهد شد: یک نسل سوخته در سالهای دهه ۲۰۲۰ و آثاری که در دهه های آبعدی آشکار خواهند شد."

نظرسنجی آکسفام، که از ۲۹۵ اقتصاددان در ۷۹ کشور انجام شده، این دیدگاه را تأیید می کند. اقتصاددان برجسته و شناخته شده ای در سطح جهانی، همچون جایاتی گش، جفری ساچز و گابریل زوکمان در این نظرسنجی مشارکت داشته اند. ۸۷ درصد پاسخ دهندگان گفته اند که نابرابری در درآمدها در کشورشان در اثر پاندمی "در حال افزایش بوده یا افزایش حاد" داشته است. این واقعیت شامی ۷۷ کشور از ۷۹ کشور می شده است. بیش از نیمی از پاسخ دهندگان همچنین بر این نظر بوده اند که "نابرابری جنسیتی محتملاً یا قطعاً" افزایش یافته است. بیش از دوسوم آنان هم بر افزایش نابرابری نژادی انگشت گذاشته اند. همچنین دوسوم پاسخ دهندگان اعلام کرده اند که دولت کتبعه شان طرحی برای مبارزه با نابرابری ندارد.

این خطر که نابرابری با هزینه های سنگین انسانی، به طور مضاعفی شدت یابد نیز وجود دارد:

۱۰۰۰ نفر ثروتمندترین میلیاردرها فقط به ۹ ماه وقت احتیاج دارند تا ثروت شان را به سطح قبل از پاندمی برسانند. این مدت برای تهیدست ترین مردم جهان ۱۴ بار درازتر، یعنی برابر یک دهه خواهد بود.

افزایش ثروت ۱۰ ثروتمندترین میلیارد در جهان در فاصله پس از بحران پاندمی، برای این که مانع از سقوط هر کس در دنیا، در اثر کرونا به دامن فقر شد و همه را واکسینه کووید-۱۹ کرد، کفایت می کند و حتی چیزی هم بیشتر.

در سطح جهانی زنان در آن بخشهایی از اقتصاد فرامایندگی (حضور بیش از متوسط) دارند که به سخت ترین وجهی توسط پاندمی آسیب دیده اند. اگر حضور زنان در این بخشها در همان سطح حضور مردان می بود، نزدیک به ۱۲۰ میلیون زن کارگر کمتری در معرض خطر بالای از دست دادن شغل یا درآمدشان بودند.

در برزیل، مردمان افریقائی تبار ۴۰ درصد بیشتر از مردمان سفید در معرض خطر مرگ در اثر کووید-۱۹ اند. اگر نرخ مرگ آنان همان ضریب مرگ مردمان سفید می بود، آنگاه تا پایان ربع دوم سال گذشته (ژوئن ۲۰۲۰) قریب به ده هزار تن از آنان هنوز زنده بودند. در امریکا، مردمان کشورهای امریکای لاتین و مردمان سیاه با خطر مرگ بالاتری در اثر کووید-۱۹ نسبت به سیدپوستان مواجه اند. اگر نرخ مرگ آنان همان ضریب مرگ مردمان سفید می بود، آنگاه در پایان سال گذشته (دسامبر ۲۰۲۰) قریب به بیست و دو هزار تن از آنان هنوز زنده بودند.

طبق محاسبه بانک جهانی اگر کشورها از هم اکنون برای تقلیل نابرابری دست به اقدام بزنند، در این صورت حدوداً سه سال طول خواهد کشید تا سطح فقر به سطح قبل از بحران برسد؛ و در غیر این صورت یک دهه.

با این وجود، این که تاریخ چگونه از اقدامات دولتها در مواجهه با پاندمی یاد خواهد کرد، فصلی است که هنوز باید نوشته شود. دولتها در سراسر دنیا فرصت تنگ و کاهنده ای برای ایجاد اقتصادی عادلانه در پساکرونا دارند؛ اقتصادی که برابرتر و همه گیرتر باشد، از سیاره ما حفاظت کند و به فقر خاتمه دهد.

دولتها می توانند با گذر عاجل از سیستم اقتصادی کنونی - که بر اصول پدرسالارانه، سلطه سفیدان و نئولیبرالیسم برای استثمار و بهره کشی استوار است - چنین کنند. این سیستم به نابرابری، فقر و بیداد مفرط انجامیده است - وضعیتی که جهان ما را، در زمانی که بحران فر رسید، تماماً تنها و ناآماده برای مواجهه با آن باقی گذاشت. بیش از هر زمان دیگری، دولت ها باید به ایده های واقعبینانه و عقل سلیم تکیه کنند تا بتوانند آینده ای بهتر را رقم زنند. آنها نباید این فرصت محدود را از کف بدهند.

به سرکوب سندیکاها کارگری پایان دهید!

انتخاب ناگزیر کارگر بین معیشت و کرونا!

صادق

برگزاری (ایسنا) روز پنجشنبه از قول رئیس اتحادیه کارگران قراردادی از فرستادن کارگران به مرخصی اجباری بدون حقوق توسط کارفرمایان خبر داد و به نقل از فتح اله بیات نوشت:

”رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی می گوید: در برخی از واحدها برای مقابله با کرونا، کارگران را به مرخصی های اجباری می فرستند بدون آنکه حقوق این ایام به آنها داده شود از این رو با توجه به آنکه معیشت کارگران وابسته به کار و درآمد آنها است ترجیح می دهند کرونا بگیرند ولی کارشان را از دست ندهند.

این گزارش ظاهرا در ارتباط با تعطیلات دوهفته‌ای اعلام شده از طرف دولت جهت مهار بیماری کرونا و پیامدهای اقتصادی آن روی گروه هایی آسیب پذیر تهیه و انتشار یافته است.

به گفته خود تشکلهای حکومتی ۹۵ درصد کارگران بصورت قراردادی و با قراردادهای اسارتبار موقت کار می کنند و بهمین خاطر هم اکثر کارگران از مزایای قانون کار محروم اند. یکی از این محرومیت ها، حقوق دوران بیکاری است. این کارگران حتی اگر خلاف میل خودشان بهر صورتی شغلشان را از دست بدهند به آنها حقوق بیکاری پرداخت نمی کنند. هم از این رو است که کارگر با وجود اینکه میداند خطر ابتلا به کرونا او و خانواده اش، همسایگان و جامعه پیرامون اش را تهدید می کند ناگزیر به انتخاب بین گزینه کرونا و معیشت است. زیرا راه سومی برایش باقی نگذاشته‌اند. این همان چیزی است که دولت و کارفرمایان می خواسته‌اند و بیکاری ک طی ۴ دهه برای رسیدن به آن از بکار گرفتن هیچ دسیسه و وسیله‌ای نگذشته‌اند مجلس، رهبر، نیروی انتظامی، دستگاه دادگستری اسلامی، مداح، آخوند و بازار همگی برای کشاندن کارگر به بی حقوقی در این راه آنها را همراهی کرده‌اند. نتیجه‌اش شده همین وضعی که می بینیم و یک چشمه آن را رئیس کارگران قراردادی به این خبرگزاری گفته است

فتح اله بیات در بخش دیگری از گزارش به اظهار تاسف صرف نسبت به مرخصی اجباری بدون حقوق اکتفا می کند و می افزاید: ”متأسفانه در برخی از واحدها برای مقابله با کرونا، کارگران به مرخصی های اجباری می روند بدون آنکه حقوق این ایام به آنها داده شود از طرفی بخش اعظمی از کارگران دارای قرارداد کوتاه مدت هستند و

نگرانند با گرفتن مرخصی اتمام کار بخورند، از این رو ترجیح می دهند کرونا بگیرند ولی کار خود را از دست ندهند.

معلون نیست این بابا چگونه نماینده‌ای است که حتی برای حفظ ظاهر هم که شده، نه این رفتار کارفرما را محکوم و تقبیح می کند و نه از دولت می خواهد که خسارت مرخصی اجباری کارگر را بپردازد. اصلاً معلوم نیست خاصیت گفتن و نوشتن چنین حرفها و انتشار چنین گزارشی چیست؟ آیا وظیفه یک نماینده تنها شرح مصیبت است؟

امارها در مورد بیکاری ناشی از بیماری کرونا بسیار ضد و نقیض اند. بنا به برخی از آنها بین یک تا سه میلیون کارگر و صاحبان حرف خدماتی شغل و منابع درآمدشان را از دست داده‌اند. حداقل سه چهارم این افراد بدون هر نوع کمکی در شرایط دشوار کرونایی به حال خود رها شده‌اند. اینها مجبورند برای تامین معاش و هزینه‌های زندگی شان پروتکل‌های کرونایی را زیر پا بگذارند. دولت انتخاب دیگری برای آنها باقی نگذاشته است.

به دفعات گزارشات میدانی از کارگران ساختمانی و زنان و مردان دست فروش که در ماه‌های سخت کرونایی با به خطر انداختن سلامتی شان در جستجوی کار روانه خیابانها شده‌اند در رسانه های مختلف با عکس و فیلم به تفصیل منتشر شده. با این همه حکومت و دولت چشم شان را بر آنها بسته‌اند. در اکثر واحدهای تولیدی و خدماتی و در بیمارستانها در اثر ندادن وسایل بهداشتی و حفاظتی و رعایت نشدن الزامات لازم عده زیادی پرستار، کارگر و پزشک جان باخته و خود این مراکز به گسترش شیوع اپیدمی کمک کرده‌اند. ده ها با نیز کارگران و کارکنان این مراکز در اعتراض به رعایت نشدن پروتکلها تجمع و شکایت کرده‌اند. ولی مسئولان و صاحبان ابله و سود پرست و بی مسئولیت این موسسات وقعی به آن همه اعتراضات هشدار دهنده نه نهاده‌اند. وضعیت فاجعه بار کنونی کرونا در کشور بخشا نتیجه تامین نکردن معیشت کسانی است که از کار بیکار و بدون هر کمکی به حال خود رها شده‌اند. دادن حقوق بیکاری از صندوق بیمه بیکاری و تامین اجتماعی اگر دولت ذخیره آنها را به یغما نبرده بود و کارفرمایان و خود دولت سهم حق بیمه خود را داده بودند، می توانست کمک موثری به پیشگیری فاجعه بار کرونا بنماید و به سود همه بود. اکنون نیز تنها با بستن محل های کار بدون اینکه همراه با تامین معیشت بیکاران باشد، محال است بشود کرونا را مهار کرد. هزینه دادن حقوق بیکاری به مراتب از لحاظ مختلف کمتر از انجام ندادن آن است. فاجعه کرونا اهمیت تامین اجتماعی و حفظ و تقویت آن را که دولت و کارفرمایان در حال تخریب آن هستند، برای ما کارگران برجسته تر نموده است. اکنون همه زحمتکشان از بیکاران کرونایی و قربانیان حوادث شغلی گرفته تا بازنشستگانی که هر هفته برای اعتراض به مکفی نبودن حقوق بازنشستگی و برخورداری از بیمه رایگان درمانی خیابانهای ده ها شهر را در می نوردند روشن شده است که باید با چنگ و دندان از تامین اجتماعی دفاع نمود و آن را از چنگ دولتهای غارتگر رهانید و کنترل و اداره آن را به دست صاحبان واقعی اش که خود کارگران هستند سپرد. دولت اگر بالغ بر ۳ هزار میلیارد تومان بدهی خود را به تامین اجتماعی داده بود، اکنون صاحبان سرمایه های تامین اجتماعی مجبور نبودند بین معیشت و کرونا دست به انتخاب بزنند.

خصوصی سازی را متوقف کنید!

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته

جنگ کارگری

بازنشستگان در این هفته دوبار دیگر تجمع اعتراضی برگزار کردند. اعتراضات خیابانی بازنشستگان تامین اجتماعی در این هفته و به فاصله ۳ روز از هم برگزار شد. آنها در ۲۲ و ۲۵ فروردین در پی خلف وعده‌های مکرر مسئولین دولتی و مدیران تامین اجتماعی که در بر خلاف قول خود از افزایش مکفی حقوق های باز نشستگان تا پایان هفته گذشته به آن عمل نکردند، بار دیگر خیابانهای ده ها شهر را به تصرف خود درآوردند. بازنشستگان که از واریز نشدن افزایش حقوق متناسب سازی به حساب خود، به شدت عصبانی بودند در هر دو تجمع این هفته شان، علیه دولت نیز شعار دادند و بر ایستگاهی روی مطالبات خود و تداوم اعتراضات شان تا رسیدن به خواسته های شان تاکید کردند. تا حق خود نگیریم از پا نمی نشینیم از بس دروغ شنیدیم ما دیگه رای نمیدیم و فریاد، فریاد از این همه بیداد. از جمله این شعارها بود. در یکی از این تجمع ها شعار مرگ بر روحانی هم شنیده شد.

وزیر بهداشت مسئول مرگ ۷ پرستار است

رئیس خانه پرستار پس از مدتها سکوت نسبت به جان باختن تعداد زیادی از پرستاران و کادر درمانی در این هفته با اشاره به جان باختن ۷ پرستار که طی یک ماه گذشته اتفاق افتاده، وزیر بهداشت را باعث جان باختن آنها معرفی کرد و خواهان محاکمه "تمکی" وزیر بهداشت شد.

روزنامه بهار نیوز از قول رئیس خانه پرستار نوشتیم: "حمد رضا شریفی مقدم در گفت و گو با رکنا گفت: «اکنون بیش از دو ماه است واکسیناسیون کادر درمان در ایران آغاز شده است، اما روند تامین و توزیع این واکسن ها آنچنان نامناسب بوده که هنوز بخش زیادی از کادر درمان در سراسر کشور واکسن کرونا دریافت نکرده اند.» وی با اشاره به واردات «اندک» واکسن کرونا به ایران اضافه کرد: «توزیع همین مقدار اندکی که تامین شده است، نیز نامناسب بوده است و بارها شاهد خودی و ناخودی شدن افراد در هنگام دریافت واکسن بوده ایم.» دبیرکل خانه پرستار توضیح بیشتری در این زمینه نداده، اما درباره فوت هفت پرستار در یک ماه اخیر بر اثر ابتلا به کرونا گفت: «ما شخص وزیر بهداشت را عامل مرگ این پرستاران می دانیم و معتقدیم حتی اگر این خانواده ها از وزیر شکایت نکنند، باز هم ایشان باید محاکمه شود.

از سوی دیگر "محمد میرزاییگی" رئیس سازمان نظام پرستاری در واکنشی مشابه خبر از کشته شدن ۱۱۰ پرستار و ابتلای ۸ هزار پرستار دیگر به کرونا و منفک شدن آنها از کار خبر داد. جمع آوری طومار ۷ هزار امضایی پرستاران برای رسیدگی به مطالبات شان

۷ هزار پرستار با امضاء و انتشار طوماری با عنوان «خون‌نامه پرستاران» در این هفته خواستار رسیدگی فوری و جدی مسئولین سه قوه به خواسته های شان شدند.

پرستاران در این طومار پس از اشاره به شرایط و سختی کارشان در دوران کرونا و رسیدگی نکردن مسئولین به شکایت و مشکلات شان، خواستار رسیدگی فوری روسای سه قوه به مطالبات شان شدند.

عرضه محدود وسایل حفاظت فردی غیر استاندارد، قرار ندادن ماسک و وسایل بهداشتی و ایمنی مناسب استاندارد، منع پرستاران از استفاده از وسایل ایمنی و حفاظتی به بهانه ایجاد ترس در میان بیماران، محروم کردن پرستاران از شمول قانون بازنشستگی کارهای سخت و زیان آور، برخورد های طیفی، نبود سیستم تهویه هوای مناسب در بیمارستانها، کمبود نیروی پرستاری و افزایش فشار کاری بخاطر کمبود نیرو شلوغی بیش از حد بیمارستانها خواسته ها و مشکلاتی هستند که پرستاران در این طومار خواهان رفع آنها شده اند. در قسمتی از طومار پرستاران گفته اند، ماسک مخصوص نقاشی دوخته شده در خیاطخانه ها را در اختیار کادر درمانی قرار می دهند!

مطالب مندرج در این طومار در واقع دلایل تلفات سنگین کادر درمانی در بیمارستانها در دوران کرونا را به روشنی برملا می کند. نام دیگری جز کشتار و جنایت در حق کادر درمانی که فداکارانه با تمام محرومیت ها و فشارها با به خطر انداختن سلامتی و جان عزیزشان برای نجات هموطنان خود تلاش می کنند، نمی توان بر اعمال مسئولین دولتی نهاد. از چنین مسئولانی انتظار نباید داشت که به مشکلات پرستاران رسیدگی کنند. گزارش رئیس خانه پرستار از کشته شدن ۷ پرستار طی بازه زمانی یک ماهه بیش از همه نتیجه عملکرد و ناکارایی سران سه قواست.

تجمع اعتراضی کارگران واحد ترابری منطقه عملیاتی پارسین، آغار و دالان رانندگان خودروهای سبک شرکت بهره برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی در ۲۳ فروردین در اعتراض به حذف خود از سامانه ساینا تجمع کردند.

علت اعتراض کارگران در واقع به دلیل محروم کردن آنها از بخشی از حقوقی است که در اثر اجرای طبقه بندی به آنها تعلق می گیرد. این کارگران به گزارش ایلنا ۱۵ تا ۲۰ سال سابقه کاری دارندشرکتهای پیمانکار در مناطق نفتی که سود سرشاری هم می برند از وقتی که پس از اعتراضات سراسری تابستان گذشته مکلف به اجرای طبقه بندی مشاغل در شرکت هایشان شدند با ترفندهای مختلف از جمله اخراج و جابجایی گروهی از پرسنل خود آنها را از افزایش دستمزد ناشی از طبقه بندی محروم کنند. این رفتار کارفرمایان با یک رشته از اعتصاب کارگری در منطقه مواجه شده. طنز تلخ در این ماجرا این است که حذف این افراد درست در روز ملی شدن صنعت نفت انجام شده. ظاهرا سهم کارگران از ملی شدن نفت نیز همین است. سود نفت ملی هم گویا مال سرمایه داران است!

اعتراض کارگران نسبت به رعایت نشدن پروتکل های کرونایی توسط پیمان کاران خبرگزاری ایلنا در این هفته به نقل از کارگران شرکتهای پیمانکاری خبر از رعایت نشدن پروتکل ها و بخشنامه های کرونای در برخی از این شرکتها در منطقه پارس جنوبی داد و نوشت کارگران نگران سلامتی خود و خانواده هایشان هستند و خواهان نظارت و فشار مسئولین بالا دستی شرکت نفت به این شرکتها برای رعایت بخشنامه ها هستند

این خبرگزاری به نقل از کارگران نوشت: «در برخی شرکتها اصول اولیه رعایت نمی شود». به گفته یکی از کارگران پیمانکاری نفت در منطقه پارس جنوبی هنوز سیستم غذا و استراحت برای پیمانکاری ها مانند قبل است. غذا دست به دست می گردد و به دست ما می رسد. در کانکس های استراحت نیز چندین نفر کنار هم می نشینیم و

امکان ابتلا به بیماری بسیار زیاد است. در این شرایط، نگران خانواده‌هایمان هستیم که ماهی یکبار به دیدن‌شان می‌رویم. نگرانیم که آن‌ها هم آلوده شوند. گفتنی است که قبلاً چندر اعتراض و تجمع علیه رعایت نشدن اصول بهداشتی و پروتکل‌های کرونایی در چند شرکت دیگر پتروشیمی در منطقه انجام گرفته ولی تغییر چندانی در هیچ کدام از شرکتها صورت نگرفته. است. مسئولین دولتی نیز هیچ اقدامی برای وادار کردن صاحبان این شرکتها که همگی از خودی‌های حکومت هستند، انجام نمی‌دهند.

ادامه اعتراضات اپراتورهای آب و فاضل آب در اهواز
اپراتورهای شرکت آب و فاضلاب اهواز در ۲۴ فروردین برای سومین مرتبه در سال جاری در اعتراض به پرداخت نشدن، مطالبات مزدی چند ماهه گذشته‌شان تجمع و خواهان پرداخت آن شدند. مسئولین دولتی با بی توجهی به خواسته‌های کارگران تلاش می‌کنند آنها را از پیگیری حقوق‌شان مایوس نمایند. با این همه کارگران همچنان برای گرفتن مطالبات‌شان به اعتراض خود ادامه می‌دهند.

اعتراض کارگران نی بر هفت تپه به تعطیلی محل کارشان
به گزارش اتحادیه آزاد کارگران، کارگران نی بر هفت تپه در ۲۴ فروردین در اعتراض به تعطیل شدن محل کارشان تجمع کردند. ظاهراً علت تعطیل کردن قسمت نی بری به دلیل نقص فنی در کارخانه بوده است. با این حال کارگران آنرا بهانه می‌دانند.

اعتراضی معلمان خرید خدمت و حق التدریسی
معلمان خرید خدمت و حق التدریسی در ۲۴ فروردین نسبت به ناچیز بودن دستمزد و حقوق‌شان اعتراض کردند. این اعتراض نمایندگان معلمان پس از آن صورت گرفت که حقوق ماهانه آنها ۲،۳ میلیون تومان و ۳۵۰ هزار تومان کمتر از حداقل دستمزد مصوب شورای عالی کار برای سال ۱۴۰۰ و نصف حقوق معلمان رسمی اعلام شد.

معلمان معترض خواستار رفع تبعیض و افزایش دستمزد و حقوق خود شدند
تجمع معلمان تازه استخدامی مقابل مجلس
در ۲۳ فروردین شمار زیادی از معلمانی که به تازگی به استخدام آموزش و پرورش درآمده‌اند با برگزاری تجمع مقابل مجلس نسبت به حقوق ناچیز خود و تبعیض مزدی اعمال شده علیه خود اعتراض و خواهان رفع تبعیض و افزایش حقوق برابر با سایر معلمان شدند. معلمان معترض در تجمع خود با سردادن شعاری چون، شعار هر معلم مرگ بر استثمار، حقوق ما دومیلیون خط فقر ده میلیون، زحمت چند برابر حقوق نابرابر خواسته‌های‌شان را بیان کردند.

آزادی جعفر عظیم زاده را تبریک می‌گوییم.

در ۲۱ فروردین جعفر عظیم زاده پس از گذراندن دوره محکومیت اش از زندان آزاد شد.

به گزارش کانال تلگرامی سندیکای واحد

"جعفر عظیم زاده در سال ۹۳ در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی صلواتی به اتهام «اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور» و «اخلال در نظم عمومی» به شش سال زندان و به اتهام «فعالیت تبلیغی علیه نظام» به یک سال حبس و دو سال محرومیت از عضویت در احزاب، گروه‌ها و دسته‌جات سیاسی و فعالیت مجازی، رسانه‌ها و مطبوعات محکوم شده‌بود.

این فعال کارگری در ۱۸ خرداد ۱۳۹۹ هم با تشکیل یک پرونده دیگر به اتهام «تبلیغ علیه نظام» به ۱۳ ماه زندان محکوم شده بود"

لازم به ذکر است که همه آن اتهامات کلیشه‌ای که به آقای عظیم زاده توسط قاضی صلواتی و بقیه نسبت داده شده بود همگی از ابداعات عوامل دستگاه سرکوب جهت به زندان انداختن این فعال سندیکایی به دلیل فعالیت های اتحادیه‌ای بود. ما آزادی آقای عظیم زاده را به ایشان و خانواده گرامی شان، به اتحادیه آزاد کارگران و سایر فعالین و تشکلهای مستقل سندیکایی صمیمانه شادباش می گویم و در شادی آنها سهیم هستیم. به امید رهایی همه زندانیان کارگری و سیاسی.

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را می توانید در آدرس زیر**

بینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>

دولت باید معاش تهی دستان و آسیب دیدگان کرونا را تامین کند!